

[Kaj Hansen.]

gave for folketingset at støtte en sådan samfundsnedbrydende boligpolitisk virksomhed, og derfor er det på høje tid, at vi får stoppet anpartslejlighedsudstykningsingen. Vi bør afvise at gå ind på det almenyttige boligbyggeris område med hele ejerlejlighedssystemet, ligesom der ikke bør gennemføres nogen som helst lempelse med hensyn til at udstykke ejerlejligheder; tværtimod var der brug for en skærpelse på adskillige områder, og det vil kommunisterne arbejde for.

Arnfast (CD):

Ingen er vel i tvivl om, at centrum-demokraterne støtter tankerne om, at borgerne skal have mulighed for at skaffe sig en egen bolig. Når vi alligevel ikke kan støtte venstres forslag, er det bl.a., fordi det vil kræve, at der skal skaffes en ny reserve af almenyttige boliger, og vi mener, det vil være vanskeligt at få skaffet disse boliger. Samtidig vil det være noget af et lotterispil, hvem der bor i disse boliger i dag og dermed har det held, at de eventuelt kan overtage disse lejligheder. Men vi får det vel drøftet i udvalget.

Må jeg sige med hensyn til det sidste forslag, som behandles her i dag, at det var jo lige ved at blive trukket tilbage, men da vi nu står med boligministerens forslag, så vil jeg tro, det kan komme til en nøjere afklaring, så vi får sikkerhed for, at der for anpartslejlighederne eventuelt skabes en større tydelighed i lovreglerne.

Wilhelm (VS):

Vedrørende det kommunistiske beslutningsforslag støtter vi hensigten at få forbud mod anpartslejligheder, der jo er en klar omgåelse af ejerlejlighedsforbuddet. Det er måske opfyldt med det forslag, som boligministeren har fremsat. Det er lidt svært at se allerede nu før en lidt grundigere behandling, men jeg kan da i hvert fald erklære mig enig med boligministeren, når han i bemærkningerne siger, at det ikke kan udelukkes — jeg synes endda, det er meget vagt sagt — at der i den kommende tid vil ske et stærkt stigende salg af anpartar med tilknyttet brugsret. Det kan nok ikke bare „ikke udelukkes“, det kan anses for ganske givet.

Jeg vil bestride den udlægning, der er

givet fra borgerlige partier, at dette er et udtryk for, at der simpelt hen er et for lille udbud af ejerlejligheder på markedet. Ja, det kan man godt sige, men det er jo i realiteten et udtryk for, at der ikke er mulighed for at skaffe sig en bolig på anden vis. Det er udtryk for en boligmangel, som overhovedet gør det muligt at sælge disse ejerboliger eller — som de nu ved omgælsen hedder — anpartsboliger.

Der er én ting, jeg godt vil prøve at fokusere på og lægge vægt på, og som jeg sagde allerede i åbningsdebatten. Det haster fantastisk meget at få en effektiv bremse på opdelingen i anpartslejligheder. Vi vidste det, højesteretsdommen ville komme. Det er de store hajer, der opererer i det område. De har planerne liggende klar, og nu rasler det løs med tinglysning af striber af anpartslejligheder. ligesom det i sin tid skete med ejerlejlighederne, hvor der jo stadig væk mange år efter er en pulje, som er udmatrikuleret og endnu ikke solgt. Derfor vil jeg godt igen benytte lejligheden til at sige: medmindre det er opfyldt i boligministerens forslag — og så vidt jeg kan se, er det ikke opfyldt, men det må vi kigge på — så agter vi at foreslå, at disse forbud mod udstykning i anpartslejligheder får virkning tilbage til det tidspunkt, hvor boligministeren fremsætter sit forslag, og det vil sige til i går, for at have en mest muligt effektiv bremse på det. Jeg vil i den forbindelse bede boligministeren om at beherske sig her i dag og lade være med at komme op nu og sige, at dette kan ikke lade sig gøre, og dette er lovgivning med tilbagevirkende kraft. Den diskussion kan vi altid tage. Jeg har i sribetvis af fortillælde, jeg har i sribetvis af eksempler, hvor det er gjort. Når jeg beder boligministeren om at beherske sig og være tilbageholdende lige på det punkt, så er det, fordi jeg tror, at han i løbet af de kommende uger og måneder vil finde ud af, at det er pinende nødvendigt at gøre det. Det er muligt, at han og regeringen havde en hensigt om at få dette vedtaget hurtigt, men vi kan jo alle sammen høre i dag, at nu bliver der tale om et eller andet forsøg på en studehandel på basis af det radikale forslag, altså at man går med til dette på betingelse af, at der lempes for ejerlejligheds-salget, og det bliver ikke en affære, der er overstået på 3 eller 4 dage, og som dermed